

schreven bladzijde ter herinnering van Da Costa'¹². Dat slaat op Piersons *Intimis*. In 1888 kreeg Hasebroek *Oudere Tijdgenooten* ten geschenke, het boek waarin Pierson zo ongeëvenaard over de Réveilkring en met name over Da Costa heeft geschreven. De correspondentie met Hasebroek daarna, tot 1895 toe, is vol hartelijkheid, voor Hasebroeks besef zelfs *geloofsverbondenheid*, mirabile dictu. Dan lijkt er geen kloof meer te bestaan.

Op 11 februari 1894 zendt Hasebroek Pierson ter gelegenheid van diens veertigjarig huwelijksfeest de volgende 'Jubelgroet':

*Reeds veertig jaar! Gij staat op Nebo's kruin,
En ziet de streek die gij zijt doorgetogen.
Zij was, o ja! niet enkel rozentuin,
Maar toch ook geen woestijn grauwte voor uw oogen.
Noeste arbeid was uw leven, bleef uw lust,
En won u roem en veler liefde tevens.
En werdte ge moê, gij zocht en vondt uw rust
Aan 't hart van gade en kroost, de vreugde uws levens.
En nu - hierna? - Mysterie blijft ons lot
Tot aan, tot over 't graf, waar 't licht zal dagen.
Maar gij betrouwt u en al 't uwe aan God
Wien de arm des doods u eens moog' tegendragen.*

12. 'Toelichtingen', bij *KD* III, 489, nog uitgebreid in de Volksuitgave van 1876: 855.